

Giọng quê hương

1. Thuyền và Đồng rời quê đi làm đã mấy năm. Một hôm, hai anh rủ nhau đi chơi thật xa, nhưng đến giữa trưa thì lạc mất đường về. Hai người phải ghé vào cái quán gần đây để hỏi đường, luôn tiện để ăn cho đỡ đói. Cùng ăn trong quán ấy có ba thanh niên. Họ chuyện trò luôn miệng. Bầu không khí trong quán vui vẻ lạ thường.

2. Lúc đứng lên trả tiền, Thuyền mới biết mình quên chiếc ví ở nhà. Hỏi Đồng, Đồng cũng không mang tiền theo. Hai người đang lúng túng, chợt một trong ba thanh niên bước lại gần, nói :

- Xin hai anh vui lòng cho tôi được trả tiền.

Thuyền ngạc nhiên nhìn anh thanh niên. Trên gương mặt đôn hậu, cặp mắt anh ánh lên vẻ thành thực, dễ mến. Thuyền bối rối :

- Xin lỗi. Tôi quả thật chưa nhớ ra anh là...

Người thanh niên không để Thuyền kịp dứt lời :

- Dạ, không ! Bây giờ tôi mới được biết hai anh. Tôi muốn làm quen...

3. Ngừng một lát như để nén nỗi xúc động, anh thanh niên nói tiếp :

- Hai anh đã cho tôi nghe lại giọng nói của mẹ tôi xưa...

Bất ngờ trước tình cảm của người bạn mới, Thuyền chỉ biết nói :

- Cảm ơn anh...

Anh thanh niên xua tay :

- Tôi cảm ơn hai anh mới phải.

Rồi người ấy nghẹn ngào :

- Mẹ tôi là người miền Trung ... Bà qua đời đã hơn tám năm rồi.

Nói đến đây, người trẻ tuổi lẳng lặng cúi đầu, đôi môi mím chặt lộ vẻ đau thương. Còn Thuyền, Đồng thì cúi người nhớ đến quê hương, yên lặng nhìn nhau, mắt rơm rớm.

Theo THANH TỊNH

I. Nghĩa của từ:

1. Đôn hậu:

2. Thành thực:

3. Bui ngùi:

II. Trả lời câu hỏi:

1. Thuyền và Đồng cùng ăn trong quán với ai?

.....

2. Chuyện gì xảy ra làm Thuyền với Đồng ngạc nhiên?

.....

3. Vì sao anh thanh niên cảm ơn Thuyền và Đồng?

.....

My Family..